

տաղէ թելը կը տեսնես որ կը վառի կը
ցնդի ու կը կորսուի :

Կարծր մարմինները կը ծակէ , զոր
օրինակ երկու բարակ պղնձի մէջ ապա-
կիւի կամ թուղթի կամ երկաթի կտոր
մը հաստատելէդ ետեւ ելեքտրական
կայծ մը հաղորդէ , կը տեսնես որ ելեք-
տրական նիւթը մէկ ծայրէն մէկալ
ծայրը անցնիլ ուզելով հարկաւ ապա-
կիւին կամ թղթին մէջէն կ'անցնի և
պզտի ծակ մը կը բանայ :

Ելեքտրականութիւնը ճշնունքն կը
սլատառուէ : Ելակեայ լայնիկէ խողովակ
մը առ և քիչ մը ներկած ջուր կամ
հասարակ ջուր լեցուր . խողովակին վա-
րի դիէն ուրիշ անկիւն ծռած բարակ
ապակեայ խողովակ մըն ալ դիր այնպէս
որ առաջինին հետ զուգահեռական ըլ-
լայ և երկու մետաղէ գնտակ դիմացէ
դիմաց հաստատէ , մէկը խողովակին
յատակէն բարձրացած , մէկալն ալ բեր-
նէն կախուած . երբոր բերնէն կախուած
գնտակին զրօի ծայրին ելեքտրական
կայծ մը հաղորդես , ելեքտրական հո-
սանքը ամանին մէջ կուգայ , և ներսը
պարունակած օդը սաստիկ ճշնելով
ջուրը քովի խողովակին մէջ կը մղէ ,
ուսկից ցնցուղի պէս դուրս կը նետուի :

Ելեքտրականութեան վրայ ուրիշ
շատ երևոյթներ ալ կան , բայց մեր դի-
տաւորութիւնը համառօտ գրել ըլլա-
լով այսչափս բաւական կը համարինք :

ՅԱՐ . ԳԱՐԵԳՐԻՆ ՏԱՏԵԱՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ

Քնար :

ՉՄԵՌՈՒՄ ցուրտ իրիկուն մըն էր և Կուսմար
անտառէն իր միայնիկ իրձիթը կը գառնայ : Կ'ու-
ղէ տղոցը կտոր մը հաց եփել , բայց տունը ոչ ա-
լիւր ունի և ոչ ցորեննոցը հատ մը ցորեն :

Երկու պզտի տղաք գէմը կ'ելեն որ անթու-
թենէ երեսնին գոյն չկայ : — Հայրիկ , մեզի հաց
տուր , փորերնիս անթի է . պզտի կտոր մըն ալ
տաս մեզի բաւական է : — Ով որդեակք իմ , բան
մը չունիմ . Աստուած մեզի ողորմի :

— Երբոր մայրերնիս այն սև ճաղին մէջ գրած

ասկէ տարին ու եկեղեցւոյն քովի ձորը թաղեցին ,
մեզի հաց մը տուիր որ բոլոր տրցունքով թրջած
էր : Ըսէ մեզի հայրիկ , այն վերջի հացն էր որ
մեզի կուտայիր :

— Ո՛հ , որդեակք իմ , այսօր ամենեկին բան մը
չունիմ որ ձեզի տամ : Վաղը Աստուած ողորմած
է . իրեն օգնութեանն սպասենք : Ո՛հ , թէ որ կա-
րելի է , գուցէ ալ ինծի պէս սրտերնիդ ամուր բըռ-
նեցէք : Գուցէ վաղը ուտելու բան մը գտնէք :

Եւ այս ըսելով քնարը պտտին վրայ կախուած
տեղէն վար կ'առնու , որ զօրաւոր ձայն մ'ունէր .
իսկ տղաքը ալ բերան չէն բանար : Քնարին ձայնը
անթութիւնին մոռցունէ կուտայ և կամայ կա-
մայ երեսնին ուրախութեան խնոտում մը կը ծագի :

Հայրը երեսը մէկգի կը դարձունէ որ արցունքը
չի տեսնան ու սրտին ցաւը չիմանան . և ուրախու-
թեան եղանակ մը զարնելով տղաքը բոլոր իրիկու-
նը կը խաղան , ինչուսն հոգնած գագրած կիյնան
կը քնանան :

Վշտագնեալ հայրը խեղճ տղոց յարգէ անկող-
նին կը մօտենայ ձեռքերը բացած . — Աստուած
իմ , կը կանչէ , գուցէ որ վշտացելոց հայր ես , աղա-
նէ զերենք իրենց նեղութիւններէն :

Եւ Աստուած լսեց իրեն տղութիւնը . մահը վրայ
կը հասնի ու տղաքը մէյմալ չէն արթննար :

(Հեքիադու-իւեմար Ըսեք Կերեւի մը)

— ԵՅԵՅ ԵՅԵՅ —

Ա Ռ Ա Կ

Մ'ա-ի և Կ'ա-ի :

ԿԵՐԵՎԱՆՈՂԻ մը առն մեծցած
Կին գրքերու կողեր կրծած ,
Չնչին մկնիկ մը կար հըպարտ .
Որ երթալով օր մ'արտէ արտ
Կը տեսնէ կով մը ծանրաբայ .
“ Ա՛ս է եղեր , կ'ըսէ , Ժուռ գալ .
Ինչուսն որ դու մէկ մը շարժիս՝
Ճամբուդ կէսը կը տեսնես զիս .
Սորվէ սորվէ կով բարեկամ՝
Թէպէտ պզտիկ ես կ'երևամ՝
Բայց տես ի՞նչպէս շուտով շուտով
Կ'երթամ կու գամ ամէն ճամբով .
Մեծութենէն բան չեւար , չէ .
Ճարպիկ եղիր , ինծի նայէ , , , .
Դեռ խօսքին կէսը բերանն էր՝
Մէկ մ'ալ կատուն որ պահուրան
Ու կը գիտէր յարմար ատեն՝
Ցտաքեց վրան , ցըցուց իրեն
Ի՞նչ աննրման են մէկմէկու ,
Չընչին մեկան չափն ու կովու :

Դուք ալ պարծենկոտ իմաստակը
Փորձով չափերնիդ կ'իմանաք :